

ДОМИНИК БАРО
ЛЮК МИЛАР

РАДОСТТА ОТ
ЖИВОТА ПО
ФРЕНСКИ

ЕРА

ВЪВЕДЕНИЕ

При неотдавнашното ни пътуване в чужбина една жена ни попита откъде идваме. От Франция?! Още с произнасянето на това име очите на нашата събеседница заблестяха. Пред погледа ѝ сякаш се заредиха картини. Прочути маркови вина, тераси на кафенета, пълни с очарование бутици, изискани дрехи. Селца в Прованс, примамливо ухаещи на лавандула. Пейзажи, от които дъхът направо замира! Легендарни писатели! Величествени замъци, парфюми, омайващи сетивата...

Когато стана дума за французите обаче, лицето ѝ придоби по-скоро резервирано изражение – мърморковци и самохвалковци, взрени в пъпа си, вечно назидаващи. С една дума – чаровни, но непоносими. От една страна, олекна ни – представата за французите се е променила. Образът на добродушния чичо с барета на главата,

който прекарва дните си в разходки с увесен на ръката бастун, очевидно бе останал в миналото. Но пък от друга страна, откъде тогава идва вкиснатото им настроение? Сякаш е лепнато като фабрична марка на маратонките...

Така че решихме да покажем истината, понеже подобна представа, макар и не докрай погрешна, е доста изкривена. Тя е само видимата част на една много по-сложна и безкрайно по-приятна действителност, отколкото сме свикнали да мислим, и точно затова Франция си остава страната на радостта от живота.

Факт е, че Франция е на първо място в света като туристическа дестинация. Дори бие всички рекорди по брой на туристите за 2018 година. Но според проучванията, изследващи усещането за щастие, което изпитват жителите на различни европейски държави, Франция заема шестнайсетото място.

Как тогава да си обясним този парадокс? Най-напред с това, че Франция е изумително разнообразна. Тя, разбира се, има световнопризната гастрономия с нейните реномирани вина и хиляда и двеста вида сирена. А също и опияняващи парфюми със загадъчен аромат и старинни тайни, които майсторите на художествени занаяти владеят. Но и отвъд изяществото на луксозните стоки, във всичко има стил, една типично френска изтънченост. Не бива да забравяме и енергията, която излъчват древните каменни сгради – паметници и други исторически места. Също и пейзажите – толкова различни за всеки регион, че на човек му се струва сякаш е

пребродил земята чак до края на света. Най-сетне пътешествието из Франция е и пътешествие на духа с театрите, филмите и музеите, които подхранват жаждата на сетивата. Всъщност, разнообразието от аромати, цветове и усещания е толкова голямо, че когато се каже Франция, впечатлението е сякаш никога не бихме могли да я пребродим... А също и това, че тя предлага всичко, от което имаме нужда, за да бъдем щастливи.

Има и още нещо. Нещо дребно, отвъд чувствата, което обяснява защо очите на събеседника ви заблестяват, когато произнесете името Франция.

Това допълнително духовно усещане е чувството за свобода, което изпитвате, когато на воля кръстосвате по улиците или по откритите пазари, когато медитирате на дългата пясъчна ивица или обърнали очи към планините, когато четете роман на терасата на някое кафене или обсъждате нещо с непознат на чаша ароматно вино. Достатъчно е човек да протегне ръка и да отвори сърцето си, за да улови тази благодат, да вкуси от безгрижието и непринудената отвореност към света. И тогава ни завладява усещането, че всичко, което искаме, е възможно. Животът внезапно придобива друго измерение, много по-хармонично, сякаш пред нас се разкриват всички хоризонти на Земята!

Точно това единство между чувствените удоволствия и усещането за пълнота на преживяването, което ни дава, наричаме „щастие по френски“. То е навсякъде – достъпно е за всички, когато пожелаят. Необходимо е само човек да отдели вре-

ме и да направи крачка встрани от утъпкания път, за да тръгне към него – нещо, което французите, тези вечни мърморковци, често забравят да сторят. За радост, все повече хора преоткриват това щастие, и най-вече – споделят го. Заедно!

Една прочута в целия свят картина изразява превъзходно тази атмосфера на радост и лекота – *Бал в Мулен дьо ла Галет* (1876) на Огюст Реноар. Тя представя народен празник – жените и мъжете обсъждат нещо, седнали на маса, пият вино, танцуват. Впечатлението е ведро и същевременно зашеметяващо – платното ни пренася сред вихрушка от движения, цветовете и светлина. В тези весели лица, в замръзналите в движението на танца тела се усеща радост от живота, простичкото щастие на един споделен миг. На втори план към нас гледа усмихнатата двойка, сякаш ни кани да се присъединим към празника. Да изживеем в пълнота настоящия момент, да се потопим във вихъра на съществуването, да се наслаждаваме на най-изтънчените нюанси на живота – нали точно за това копнеем най-много на този свят? А дали то, чисто и просто, не е ключът към бликащата радост?

Така че – каним ви на пътешествие във Франция! В самите дълбини на изкуството да живееш.